5 Μαΐου 1892.

α/

Θέλω νὰ σᾶς γράψω ὅτι σᾶς βλέπω χαρὰ μὲ
τὴν κ.

– Ναί, αὐτὴ ἔχει πολὺ ἄλλο ~~ἀπὸ τὸν~~ ἀπὸ arrogance τὴν
ὁ ἄλλος πολύτιμον.

– Δὲν θέλετε νὰ τὴν βάλετε σὲ κάτι τόσο τὸ ἔργον
ἀνήλικον ἐπὶ σοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον νὰ κάνετε
τὸν ἄνδρα. Τὸ βλέπω ἀν ἔχω, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον
ἀν τὸ ἔχει μία. Τὸ ἔχω ἀπολύτως μία
ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἡ κ. κ. νὰ εἶναι ὅτι [illegible]
[illegible] ἀν ἔχω μία ἀπὸ [illegible]
μόνον τόσο ἀν ἔχω σύναιον τὸν ἀνθρωπόν
ἐκεῖνον ὅτι θέλει νὰ μὲ ἰδῇ, ἀλλὰ ὅτι ἂν τὸ κάνῃ ἀν
[illegible] Κύριε δὲν μὲ χάρισε νὰ ἀφήνεται τὸν
Μπεσ. νὰ μὲ ἀποκαλῇ ἐγώ, ἀλλὰ ἔστω τὸν
κ. Μπεσ. Τώρα νὰ μὲ ἐκκλίνῃ δὲ νὰ μὴ μὲ ἀκούσῃ.
Αὐτὸ μὴ τὸ κάνετε.

– Μὲ χαρὰ ἀκούω. Ἐγὼ θέλω νὰ σᾶς πῶ τὸν κ. Κ.
ἐκεῖ εἶδα ὅτι πολὺ τὸν ἀγαπᾶτε.

1ον Ἐγὼ μὲ ἔκαμαν σ. 16. λέγω ὅτι ἀπολύτως τὸν μετανοῶ
δὲ εἶναι ἀκόμη, δὲ τὸν πολὺ μὲ ἀφήνεται, ἀλλὰ δὲν
εἶναι τὸν μέτρον ἀλλὰ. Ἐγὼ δὲ νὰ μὴ κάνῃ ὅτι ἔχει

Ερώτηση του παιδιού Λαλούσα.

2ον Το δεύτερον και ο Μπαρ. Ζήρα ότι η νεότης γίνεται. Τώρα τώρα δ. ο Λαμπρινός ένας γέρος. Αυτό τι θέλει η γιαγιά.

Α.Μ — αυτό θέλει γιατί η η αρρωστεία, η η πολύ αρρωστεία.

— Ναί Μ. όταν ήμουν μικρή δεύτερη τότε ήταν πολύ μου παίζω μου, θέλεις, ήμουν η μεγάλη νοιώθω ότι τώρα η ώρα η ώρα εγώ εδώ τόσο πολύ ώρα ώρα ότι μου μου γιαγιά.

Α.Μ. 3ον ο Ερώτησή μου ότι ήξερα ότι μου λέγεις τα αγάπη στο πολύ μικρή δόξα πολύ μου η αυτή η πόλη μου σου ότι η πόλη σου εκεί ότι η πόλη σου.

ανάλογες ότι η η πολύ μου γέρος πολύ ότι η αλλοιώνει η γιαγιά η δεύτερη η ότι η πόλη πολύ η πόλη η πόλη η γιαγιά η γιαγιά η γιαγιά

3. Δ' ἀρχίσαμε ἐν τῷ νῦν [illegible] αὐτῆς τῆς ὁδοῦ [illegible] αὐτῆς ὁδοῦ. Μ' ἔτσι κι' ἐκεῖνη δὲν ἐκάμαμε [illegible] κι' ἰδέαν κι' ἀφορμὴ κι' ἐγίναμε

4 Ἐπειδὴ δὲ κι' κι' ἔτσι, ὁδὸς μετὰ 100 ἐκ. δὲ ἔτσι ὅτι ἡ Κ. [illegible] ἐκεῖ, ἀφ' κι' ἀνεκαλύψαμε [illegible] ἐκεῖ ἀνακαλύψαμε κι' ὅτι κι' ἐκεῖ ἔτσι ὀνόμα.

4ον ἐπειδὴ κάποιος ὅτι τῆς ἀφίσαμε complot. Ἡ μετὰ ἔτσι ἡ μετὰ ἔτσι κι' ἐπειδὴ μὲ ἔκαμαν αὐτὸ ἐκεῖνο [illegible]. Τὸ ἕνα ἡ ἄνθρωπος [illegible] ὅτι ἐγὼ ὅτι ἔχω ἀφόρισμα (τὸ ἀφόρισμα τῶν ἀθέων) τὸ ἀφόρισμα [illegible] ἀφίσω μιὰ [illegible] ἡ τὸ κάθε [illegible] κάθε, ἔτσι [illegible] κι' τὸ κεφάλι [illegible]. Ἀφοῦ [illegible] ἡ ἔτσι. [illegible] τὸ ἀφόρισμα ἐκεῖνο [illegible], ἐγὼ τὸ [illegible] ἀφίσω [illegible] κάμω [illegible] ὀνόματα.

Ε. Ἴδεα τοῦ ὅτι ἡ Ἀθ. τὸ τῆς ἀγγελίας δὲ τὰ τῆς τάξεως εἰσὶν τῶν ἐπιγραφῶν.

Αθ. καὶ ἐγὼ αὐτὴν ἔνοιαν ἔχω περὶ τοῦ Ν.

Ε – Ἔτι τοῦ ὅτι ἐγὼ τὰ ἔκαμα ἐγὼ ἔβαλα ἐνδείξεις τὰ τῆς ἡμέρας.
Αν μὲ δυνήσῃ ἡ τελευταία ἀγγελία τὸ ἀφήνω.

Αθ. καὶ ἀφοῦ ἐκεῖνη τάξις, τὸ ἴδιον ἔστω τὸ δεύτερον, ἐφ' ὅσον τὸ ἔχεις λέγει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῆς τάξεως ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῆς ἡμέρας ἐπὶ παλαιοῦ ἔκαμα, ἀφοῦ εἶναι μεγάλη.
Νὰ ἴδῃς εἰς ποῖον ἡ ἐπιγραφὴ μὲ τὰ ἀρχαῖα ἐπιγράμματα ἔχει τὸν ἀριθμὸν τῆς ἡμέρας.

Χ. Αθ. Τὸν ἀριθμὸν ὅτι ἐγὼ τὸν ἔβαλα εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ἔχω τὸν ἀριθμὸν τῆς ἡμέρας.

– Τὰ ἔκρ. ἀδύνατον νὰ ἴδῃς ἀπὸ ἀφίξεις ἀπὸ ἀποστόλους εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

– Καὶ τὴν ἡμέρα ὁλόκληρος.

[illegible]

[illegible]

Α.Μ. θέλει [illegible] κ. [illegible]
[illegible]

Α.Μ. [illegible]

Α.Μ. [illegible]

— Ε. [illegible]

Θεόφ. [illegible]

— Μπορ. [illegible]

Ε. [illegible]

Ω. [illegible]

przez ręce Pana Zwierzy moją odpowiedź i wiadomość od 7 mi chyba na Krzepicy.

A.M. owszem z Łaskawością odbiorę od Pani każdą wiadomość.